

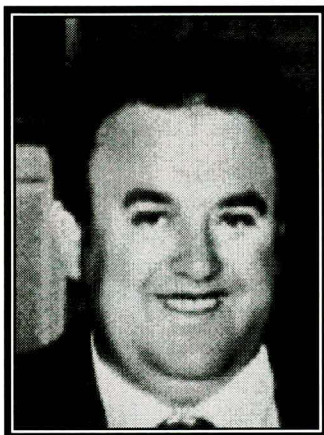

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב סמל ראשון יחזקאל אלקלעי ז"ל

בן קלרה וליאון

נולד בבולגריה

בתאריך כ"ח באלול תרפ"ז, 25/9/1927

התגייס בשנת 1950

שרת בחיל השריון

נפל בעת שירותו

בתאריך י"א בניסן תשל"ה, 23/3/1975

נקבר בבית העלמין הצבאי בנתניה

חלקה 4: שורה 3: קבר 17:

בן 47 בנפלו

קורות חיים

בן לאון וקלרה ז"ל. נולד ביום כ"ח באלול תרפ"ז (25.9.1927) בעיר רוסה שבבולגריה. מגיל שנה אחת גדל יחזקאל כיתום מאם. כשהיה בן שתיים-עשרה, נתייתם גם מאביו, שנפטר בזמן שירותו בצבא הבולגרי. את חינוכו קיבל יחזקאל בגולה, ובה גם עבר את שנות-המצוקה של מלחמת-העולם השנייה. בינואר 1948, כארבעה חודשים לפני קום המדינה, חתר יחזקאל להגיע לארץ-ישראל כעולה 'בלתי-ליגלי'. הספינה שבה הפליג נתפסה בידי הבריטים, והוא הוגלה, עם שאר הנוסעים, למחנות-המעצר בקפריסין. רק כעבור כשנה עלה לארץ ושוכן בבית-העולים שבפרדס-חנה. משם נשלח לעבודות ייעור בספסופא. במאי 1949 נשא את בחירת-לבו, שושנה, לאישה. הם הקימו את ביתם וכן משק חקלאי במושב-העובדים כפר-יחזקאל שבעמק-יזרעאל. עשר שנים החזיקו במשקם. יחזקאל, שהיה חובב-טבע, אהב לגדל פרחים ולטפל בגינה.

בסוף שנת 1950 גויס יחזקאל לשירות הסדיר והוצב לחיל-הרגלים. מפקדיו עמדו עד-מהרה על חוש המשמעת והמסירות, שהיו טבועים באופיו, וקידמוהו בתפקידיו ובדרגותיו. תחומי התמחותו היו האירגון והאפסנאות. באפריל 1953 הועבר למילואים, והתחיל סדרה ארוכה של שירות-מילואים פעיל.

ביוני 1963 נענה יחזקאל להפצרות הממונים עליו וחתם על התחייבות לשירות-קבע - תחילה בחיל הכללי וכעבור שנתיים בחיל-השריון. הוא התחיל שירות זה בדרגת סמ"ר וכעבור חמש שנים עלה לדרגת רס"ר. בדרגה זו שירת את צה"ל עד יום-מותו. כל פעם שביקש להפסיק את השירות או שביקש העברה למחנה אחר, מטעמים רפואיים ואחרים, הפצירו בו להמשיך, ואהבתו לצה"ל גברה על חישובי הנוחות. תפקידו האחרון היה מפקד מרכז-רישום בחטיבה שלו.

אין שיעור לדברי-השבח שמפקדיו הרעיפו עליו בתקופת-שירותו הארוכה. דבר זה משתקף בחוות-הדעת של הממונים עליו, הממלאות את תיק השירות שלו. נצטט אחדות מהן: 9.12.1965 - "החוגר מגלם מסירות למופת ואחריות רבה בביצוע תפקידו, עצמאי ובעל הספק עבודה גדול". 12.6.1969 - "ייחסו לציוד ולרכוש צבאי הוא לדוגמה; עושה הכל כדי לקדם את עבודתו". 9.6.1971 - "בעל אופי נוח, יעיל מאוד בעבודתו; מסור ונאמן; שומר על רכוש צבאי". 11.11.1972 - "נגד למופת; אחראי ומסור, בעל כושר ארגון, מרץ ויזמה; נותן דוגמה אישית לפקודיו בעבודה". 12.5.1974 - "בעל ידע מקצועי רב באפסנאות; אחראי, מסור וממלא את תפקידו בנאמנות רבה".

ב-20.2.1964 קיבל יחזקאל מכתב-הערכה בזכות פעולה מונעת אסון, שפרטיה לא נודעו ברבים.

יחזקאל נטל חלק פעיל בשלוש מלחמות: קדש, ששת-הימים ויום-הכיפורים. התקף-לב, שלא התאושש ממנו, שם קץ לחייו הפעלתניים של יחזקאל. הוא נפטר בעת שירותו - ביום י"א בניסן תשל"ה (23.3.1975), והוא אז בן 47. הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי של נתניה, העיר ששימשה לו מקום-מגורים מאז עזב את המושב. השאיר אחריו אישה, בן ושתי בנות, אח ואחות. הוא התברך בכך, שעוד זכה לראות את בנו ובתו הראשונה משרתים בצה"ל.

מפקדו של יחזקאל כתב למשפחה השכולה: "יושרו, כנותו ודבקותו במשימתו היו לדוגמא ומופת לכל החיילים שעבדו בקרבתו".